

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžrk/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 4016200161
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4016200161.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobkyne: S. Z., nar. XX. Z. XXXX, Ž.G. XXXX/X, C., právne zastúpená: LawService, s.r.o., Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, 2/ B. N., nar. X. A. XXXX, N. XX, H., o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. UPo 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/34/2016-107 zo dňa 22. novembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/34/2016-107 zo dňa 22. novembra 2017 z a m i e t a.

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPo 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016. Žalovaný predmetným rozhodnutím zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) č. UP 53/2015-8 zo dňa 2. novembra 2015 v znení jeho opravy zo dňa 13. novembra 2015 (prípís č. UP 53/2015-10), ktorým správny orgán prvého stupňa vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra č. Pd 247/15/4403-2 zo dňa 15. októbra 2015 a zrušil svoje rozhodnutie č. V 5936/15-11 zo dňa 26. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území M. , pozemok registra E KN, parc. č. 1541/2, orná pôda vo výmere 1.575 m² v prospech žalobkyne v podiele 1, na základe kúpnej zmluvy č. 2015/7/20/Draž/1541-2 zo dňa 20. júla 2015, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, uzavretej medzi predávajúcim - B. N. (ďalej aj „ďalší účastník 2/“) a

kupujúcou - žalobkyňou.

2. Krajský súd v Nitre mal v prejednávanej veci z obsahu predložených administratívnych spisov za preukázané, že správny orgán prvého stupňa získal vedomosť o existencii predkupného práva štátu k pozemkom v katastrálnom území M. dňa 22. júla 2015 (spis zn. Z 5113/2015) a dňa 6. augusta 2015 získal vedomosť o tom, ku ktorým konkrétnym pozemkom v katastrálnom území M. toto predkupné právo štátu vzniklo (spis zn. Z 5403/2015).

3. Napriek existencii predkupného práva štátu k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, správny orgán prvého stupňa postupoval tak, že dňa 26. augusta 2015 vydal rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území M., zapísanej ako pozemok registra „E“ parc. č. 1541/2 v prospech žalobkyne v podiele 1/2. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že správny orgán prvého stupňa rozhodol bez toho, aby sa existenciou predkupného práva štátu zaoberal, resp. z predloženého administratívneho spisu nevyplýva a nie je zdokumentované, či uvedenú skutočnosť vôbec posudzoval.

4. Krajský súd zdôraznil, že v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) v znení účinnom do 30. júna 2016, bolo povinnosťou katastrálneho odboru okresného úradu pri rozhodovaní o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Krajský súd zastáva stanovisko, že za skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, je potrebné považovať aj existenciu zákonného predkupného práva štátu, ktoré vzniklo na základe zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“) a ktoré sa zapisuje do katastra nehnuteľností a tým sa odlišuje napr. od predkupného práva spoluvlastníkov, ktoré sa do katastra nehnuteľností nezapisuje. Z uvedeného dôvodu označil krajský súd postup správneho orgánu prvého stupňa, ktorý sa s existenciou zákonného predkupného práva štátu k nehnuteľnosti v katastrálnom území M., ktoré vzniklo dňa 8. júla 2015 priamo na základe zákona, žiadnym spôsobom nezaoberal, za nesprávny.

5. Správny orgán prvého stupňa podľa názoru krajského súdu nedostatočne skúmal skutkové a právne skutočnosti existujúce v čase jeho rozhodovania o povolení vkladu vlastníckeho práva, medzi ktoré patrí i existencia predkupného práva štátu a nevenoval dostatočnú pozornosť ani listinným dokladom, ktoré mu boli predložené a z ktorých jednoznačne vyplývalo, že pozemky na realizáciu významnej investície sa nachádzajú i v katastrálnom území M., v dôsledku čoho bolo potom potrebné preveriť, či sa významná investícia bude realizovať i na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. 07. 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015 (ktorý nebol uvedený v prílohe č. 1 k osvedčeniu č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015, ale už bol uvedený v prílohe k osvedčeniu č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22. júla 2015). Krajský súd je toho názoru, že pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015 jednoznačne došlo k pochybeniu na strane správneho orgánu prvého stupňa, keď povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností napriek tomu, že z listín, ktoré mu boli doručené dňa 22. júla 2015 a 6. augusta 2015 vyplývalo, že pozemky na realizáciu významnej investície sa nachádzajú i v katastrálnom území M., resp. že predkupné právo štátu sa týka i pozemku, ktorý bol predmetom prevodu podľa vyššie uvedenej kúpnej zmluvy. Predkupné právo štátu k pozemkom, na ktorých sa má realizovať významná investícia, vzniká zo zákona dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou, čo bolo v predmetnej veci dňa 8. júla 2015, pričom na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že pozemky v katastrálnom území M. neboli uvedené v prílohe č. 1 k osvedčeniu zo dňa 13. júla 2015, ale boli uvedené v prílohe č. 1 k osvedčeniu zo dňa 22. júla 2015

6. Krajský súd v uvedenej súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.

zn. 1Sžr/103/2012 zo dňa 9. apríla 2013, v rámci ktorého sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal otázkou predkupného práva štátu a z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že správny orgán pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je povinný prihliadať i na existenciu predkupného práva štátu a toto právo posudzovať (v kontexte s inými hľadiskami a kritériami, ktoré je povinný skúmať) ako skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu.

7. Vzhľadom k uvedenému postupu správneho orgánu prvého stupňa (katastrálneho odboru), ktorý povolil vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uvedenej v kúpnej zmluve zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015 bez toho, aby preveril, či sa významná investícia nachádza i na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu podľa tejto kúpnej zmluvy a teda, či sa na tento pozemok viaže predkupné právo štátu, ktoré vzniklo dňa 8. júla 2015 i k pozemkom v katastrálnom území M., bol potom podľa názoru krajského súdu dôvodne podaný protest prokurátora zo dňa 15. októbra 2015 pod sp.zn. Pd 247/15/4403-2 proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa č. V 5936/15-11 zo dňa 26. augusta 2015.

8. Opierajúc sa o vyššie uvedené skutočnosti krajský súd konštatoval, že správny orgán prvého stupňa postupoval správne, keď na základe dôvodne podaného protestu prokurátora rozhodnutím zo dňa 2. novembra 2015, v znení jeho opravy vykonanej dňa 13. novembra 2015, zrušil svoje rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva zo dňa 26. augusta 2015 a správne postupoval i žalovaný, keď zamietol odvolanie žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu a rozhodnutie zo dňa 2. novembra 2015 o vyhovení protestu prokurátora potvrdil ako vecne správne. Krajský súd zároveň zdôraznil, že v preskúmaní konaní na základe žaloby podanej žalobkyňou nebol oprávnený riešiť otázku zákonnosti pôvodného, protestom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z hľadiska námietok žalobkyne obsiahnutých v podanej žalobe.

9. Vo vzťahu k námietkam žalobkyne krajský súd uviedol, že tieto nepovažuje za dôvodné. Z preskúmaného rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. januára 2016 jednoznačne vyplýva, že žalovaný považoval existenciu predkupného práva štátu za takú skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a správny orgán prvého stupňa pochybil, keď na existenciu tejto skutočnosti pri svojom rozhodovaní dňa 26. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností neprihliadal a neposudzoval ju v kontexte ďalších kritérií a hľadísk, ktoré je povinný skúmať s poukazom na § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

10. Táto skutočnosť (neprihliadanie na existenciu zákonného predkupného práva štátu) a nevysporiadanie sa s ňou bola hlavným a relevantným dôvodom podania protestu prokurátora a taktiež dôvodom, pre ktorý bolo jeho protestu vyhovené. Pokiaľ žalovaný uvádzal a vyhodnocoval v odôvodnení svojho žalobou napadnutého rozhodnutia i ďalšie dôvody, tieto súd nepovažoval za relevantné a rovnako nepovažoval za dôvodné ani námietky žalobkyne v podanej žalobe.

11. Krajský súd zastáva názor, že posudzovanie otázky platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy, bolo v konaní o rozhodovaní o proteste prokurátora predčasné, pretože zrušením rozhodnutia zo dňa 26. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, sa katastrálne konanie dostalo do štádia, že správny orgán prvého stupňa musí opätovne rozhodnúť v konaní o návrhu zo dňa 20. júla 2015 na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tomto konaní bude priestor, aby správny orgán prvého stupňa opätovne preskúmal zmluvu z hľadiska kritérií uvádzaných v § 31 ods. 1 vyššie citovaného zákona s prihliadnutím na existenciu skutkových a právnych skutočností, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Z uvedených dôvodov krajský súd v súdnom konaní neposudzoval otázku platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, nakoľko vysporiadanie sa s touto otázkou, resp. so zákonom stanovenými kritériami, patrí prioritne do kompetencie správneho orgánu, ktorý je povinný zmluvu preskúmať zo všetkých hľadísk, ktoré by mohli mať za následok jej prípadnú neplatnosť, a to v konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (nie v konaní o proteste prokurátora).

12. Krajský súd označil za nedôvodnú námietku žalobkyne, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy, t. j. dňa 20. júla 2015, neexistovalo predkupné právo štátu k predmetnej nehnuteľnosti a toto vzniklo až dňa 21. júla 2015. K predmetnej námietke krajský súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa je povinný vychádzať zo stavu v čase svojho rozhodovania (v predmetnej veci dňa 26. augusta 2015) a v tomto čase už nepochybne predkupné právo existovalo a správny orgán mal preveriť, či sa významná investícia bude realizovať i na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu podľa kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015. Vedomosť o tom, že pozemky, na ktorých sa bude realizovať významná investícia, sa nachádzajú i v katastrálnom území M., správny orgán preukázateľne nadobudol dňa 22. júla 2015, kedy mu bola doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu, v ktorej bolo okrem iného uvedené, že v osvedčení o významnej investícii zo dňa 13. júla 2015 sú identifikované jednotlivé pozemky potrebné na výstavbu strategického parku v katastrálnom území Z., T., M., F., Č. a T.. V prílohe č. 1 osvedčenia č. 20801/2015-1000-33509 síce neboli uvedené pozemky v katastrálnom území M., ale v samotnom osvedčení zo dňa 13. júla 2015 je uvedené, že pozemky na realizáciu významnej investície sa nachádzajú okrem iného i v katastrálnom území M., a to vo výmere 2.255.622 m². Bolo preto povinnosťou správneho orgánu prvého stupňa pred svojim rozhodnutím zo dňa 26. augusta 2015 preveriť, čo sa významná investícia týka i pozemkov, ktoré boli predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, uzavretej medzi predávajúcim B. N. a kupujúcou - žalobkyňou.

13. V uvedenej súvislosti krajský súd poukázal na skutočnosť, že zo spisu správneho orgánu prvého stupňa zn. Z 5403/2015 vyplýva, že dňa 6. augusta 2015 (teda ešte pred vydaním rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa) bola správne orgánu prvého stupňa doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 5. augusta 2015 o zápis predkupného práva štátu, prílohou ktorého bol i zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva (príloha č. 1) a osvedčenie Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 22. júla 2015 pod č. 20801/2015-1000-35613 (príloha č. 2), v ktorom je okrem iného uvedené, že toto osvedčenie je dokladom, ktorým sa dopĺňa príloha č. 1 k osvedčeniu č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015. V prílohe č. 1 k osvedčeniu zo dňa 22. júla 2015 pod č. 20801/2015-1000-35613 je uvedený zoznam pozemkov podľa katastrálnych území T., T., Z.Q., F., Č., M. (medzi ktorými je pozemok registra E, parc. č. 1541/2), na ktorých Ministerstvo hospodárstva SR žiadosťou zo dňa 5. augusta 2015 požadovalo zapísať zákonné predkupné právo štátu. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že na pozemok, ktorý bol predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, sa vzťahovalo zákonné predkupné právo štátu (vzniknuté dňom 8. júla 2015, kedy vláda SR schválila návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii) k pozemkom, na ktorých sa bude realizovať významná investícia a medzi ktorými boli i pozemky v katastrálnom území M., i keď tieto neboli špecifikované v prílohe č. 1 k osvedčeniu zo dňa 13. júla 2015, čo bolo napravené prílohou č. 1 k osvedčeniu zo dňa 22. júla 2015.

14. Krajský súd považoval za právne irelevantnú taktiež námietku žalobkyne týkajúcu sa existencie pravej, resp. nepravej retroaktivity. Krajský súd poukázal na svoje zistenia vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu a zo spisov zn. Z 5113/2015 a zn. Z 5403/2015, konkrétne na skutočnosť, že na pozemkoch okrem iného i v katastrálnom území M., na ktorých sa má realizovať významná investícia „Výbudovanie strategického parku“, vzniklo predkupné právo dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou (t. j. dňom 8. júla 2015). O existencii predkupného práva sa správny orgán prvého stupňa dozvedel dňa 22. júla 2015 a dňa 6. augusta 2015 sa dozvedel o konkrétnych pozemkoch v katastrálnom území M., ku ktorým vzniklo predkupné právo štátu. Podľa názoru krajského súdu je podstatné to, že v čase, keď rozhodoval o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva v predmetnej veci (t.j. prvýkrát dňa 26. júla 2015), o existencii predkupného práva štátu k pozemkom v katastrálnom území M. vedel a bolo jeho povinnosťou sa s touto skutočnosťou zákonným spôsobom vysporiadať.

15. Krajský súd konštatoval, že za nedôvodnú je potrebné považovať aj námietku žalobkyne, týkajúcu sa prechodného ustanovenia § 6b ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z., v zmysle ktorého „konania začaté a

právoplatne neskončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov“. Z uvedeného je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že dané prechodné ustanovenie sa vzťahuje na konania podľa zákona č. 175/1999 Z. z., a teda nie konania podľa katastrálneho zákona.

16. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že správny orgán prvého stupňa potom, ako nadobudlo právoplatnosť jeho rozhodnutie č. UP 53/2015-8 zo dňa 2. novembra 2015 (potvrdené žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného č. UPo 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016), ktorým vyhovel protestu prokurátora zo dňa 15. októbra 2015 pod č. Pd 247/15/4403-2 a zrušil svoje rozhodnutie č. V 5936/2015 zo dňa 26. augusta 2015, pokračoval v katastrálnom konaní o návrhu zo dňa 20. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015 vedenom pod sp. zn. V 5936/2015. Dňa 23. marca 2016 správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie č. V 5936/2015-22, ktorým predmetné katastrálne konanie zastavil podľa § 31b ods. 1 písm. f/ katastrálneho zákona v znení účinnom do 30. júna 2016, z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť podľa vyznačenia dňom 15. apríla 2016.

17. Z uvedeného potom vyplýva, že katastrálne konanie o návrhu zo dňa 20. júla 2015 na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, uzavretej medzi predávajúcim B. N. a kupujúcou - žalobkyňou, bolo právoplatne ukončené zastavením konania. Na uvedenú skutočnosť však krajský súd v predmetnom súdnom konaní nemohol prihliadať a ani posudzovať zákonnosť, resp. prípadnú nezákonnosť rozhodnutia o zastavení konania, nakoľko s poukazom na ustanovenie § 134 ods. 1 SSP bol viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby a s poukazom na ustanovenie § 135 ods. 1 SSP bol pre rozhodnutie správneho súdu v predmetnej veci rozhodujúci stav v čase právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. januára 2016.

18. Vo vzťahu k rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, resp. i Najvyššieho súdu ČR, na ktoré poukazovala žalobkyňa vo svojich podaniach, krajský súd uviedol, že nie je dôvodné poukazovať na závery týchto rozhodnutí, nakoľko v nich bola riešená iná právna problematika. Taktiež nie je dôvodné ani poukazovanie na názor Úradu geodézie, kartografie a katastra vyjadrený v Katastrálnom bulletin č. 2/2014.

19. V závere napadnutého rozsudku krajský súd konštatoval, že s poukazom na zistenia vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu nemal pochybnosti o tom, že postup správnych orgánov pri rozhodovaní o proteste prokurátora zo dňa 15. októbra 2015 proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 26. augusta 2015 bol správny a súladný so zákonom. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný v dôvodoch svojho žalobou napadnutého rozhodnutia zo dňa 14. januára 2016 logicky a vecne správne vysporiadal s námietkou žalobkyne týkajúcou sa predkupného práva štátu, na ktoré bolo potrebné prihliadať v katastrálnom konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, ako na skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva.

2.

20. Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhala, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/34/2016-107 zo dňa 22. novembra 2017 zmenil tak, že zruší rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností č. UPo 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016 a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 53/2015-8 zo dňa 2. novembra 2015 a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP.

21. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti uviedla, že právne posúdenie krajského súdu považuje za nesprávne a napadnutý rozsudok z prevažnej časti za nepreskúmateľný. Rozsudok označila za formalistický a jeho odôvodnenie za nedostatočné. Žalobkyňa namietala, že zo strany krajského súdu nedošlo k subsumpcii

skutkového stavu pod relevantné právne normy, keď krajský súd okrem zákona č. 175/1999 Z. z. nevenoval pozornosť žiadnym hmotnoprávnym predpisom vzťahujúcim sa na posudzovanú vec. Aj napriek skutočnosti, že zo strany krajského súdu nedošlo k rozboru hmotno-právnych predpisov, ktorých porušenie je spájané s neplatnosťou zmluvy, krajský súd vyslovil záver, že v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona porušenie predkupného práva štátu je takou skutočnosťou, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu. Krajský súd tak podľa názoru žalobkyne posudzoval „zákonnosť“ iba cez procesno-právne predpisy a nie cez predpisy hmotno-právne.

22. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je podľa žalobkyne zrejmé, akou úvahou sa krajský súd riadil a pre nedostatok argumentov nie je možné posúdiť ani záver o dôvodnosti protestu prokurátora. Krajský súd rozhodol v prejednávanej veci bez dostatočných dôvodov a teda rozhodol svojvoľne, resp. arbitrárne. Žalobkyňa v súvislosti s vymedzením zákonného právneho rámca práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia poukázala na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj ustanovenie § 157 SSP. Žalobkyňa svoju argumentáciu podoprela aj odkazom na vybrané rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (III. ÚS 311/07, III. ÚS 107/07, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 311/07, I. ÚS 33/2012).

23. V súvislosti s odkazom krajského súdu na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/103/2012 zo dňa 09. apríla 2013 žalobkyňa podotkla, že predmetné rozhodnutie vychádza z odlišného skutkového stavu, pričom neobsahuje žiadny všeobecne formulovaný právny názor, ktorý by mohol spadať aj na posudzovaný prípad. Rozhodnutie následkom toho nemá ani žiadnu právnu záväznosť, nakoľko nebolo ani publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

24. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti ďalej poukázala na skutočnosť, že návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“ bol schválený uznesením vlády SR č. 401/2015 zo dňa 8. júla 2015 a prílohou tohto návrhu bol aj zoznam konkrétnych pozemkov. Záver krajského súdu, že predkupné právo vzniklo k pozemkom nachádzajúcim v katastrálnom území Č., M., Z., T., F. B. T., z toho pozemky v katastrálnom území M. sú vo výmere 2.255.622 m² už dňom 8. júla 2015, a následne došlo k jeho spresneniu, keď vláda SR uznesením č. 413/2015 zo dňa 21. júla 2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii, je podľa názoru žalobkyne nesprávnym právnym posúdením. Prílohou oboch uznesení bol zoznam konkrétnych pozemkov, pričom dotknutý pozemok sa nachádzal až v prílohe uznesenia č. 413/2015 zo dňa 21. júla 2015, teda v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. predkupné právo k tomuto pozemku nemohlo vzniknúť dňa 8. júla 2015.

25. Žalobkyňa konštatovala, že správny orgán prvého stupňa mohol získať vedomosť, že k dotknutému pozemku sa viaže predkupné právo štátu až dňa 6. augusta 2015, kedy mu bola doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 5. augusta 2015 o zápis predkupného práva štátu. Krajský súd je povinný skúmať stav v čase vydania rozhodnutia, t. j. dňa 26. júla 2015 (Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané dňa 26. augusta 2015), pričom správny orgán vtedy nemohol mať v zmysle vyššie uvedenej argumentácie vedomosť o žiadnom predkupnom práve k dotknutému pozemku. Podľa žalobkyne je zrejmé, že krajský súd posudzoval, resp. vykladal obsah právnej normy vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy i vedomosť správneho orgánu o predkupnom práve v rozpore so všeobecným zákazom retroaktivity právnych predpisov.

26. Žalobkyňa, odkazujúc na vybrané rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky zdôraznila, že platnosť právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho vzniku, pričom uvedené sa vzťahuje aj na výklad ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, ktorý musí byť ústavne konformný. Z uvedeného dôvodu označila protest prokurátora v časti, kde vyslovil záver o tom, že správny orgán bol povinný skúmať, či došlo k uplatneniu predkupného práva, za zjavne nedôvodný, keďže v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy predkupné právo neexistovalo.

27. Žalobkyňa namietala taktiež skutočnosť, že krajský súd sa nevysporiadal v námietkou, či v konaní pred žalovaným nedošlo k porušeniu zásady rovnosti, vyplývajúcej z ustanovenia čl. 12 ods. 1 Ústavy SR, keďže oprávnenou osobou z predkupného práva bol štát (v danom prípade však predkupné právo neexistovalo v čase uzatvorenia zmluvy) a žalovaný je štátny orgán, ktorý vyhovel protestu prokurátora (ktorý je však súčasťou jednotnej sústavy štátnych orgánov na čele s generálnym prokurátorom, v ktorej pôsobia prokurátori vo vzťahu podriadenosti a nadriadenosti podľa ustanovenia § 2 zákona o prokuratúre). Z uvedeného dôvodu je podľa názoru žalobkyne opodstatnené predpokladať, že žalovaný sa výkladom zákonných noriem priklonil na stranu štátu.

28. Žalobkyňa vyslovila záver, že krajský súd svojím nedostatočným vysporiadaním sa s právnou a následne i skutkovou stránkou veci a nesprávnym právnym posúdením, poprel úlohu nezávislého arbitra a vzbudil pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti v prípade, keď sú rozhodovaním dotknuté, resp. mohli by byť dotknuté záujmy štátu. Predkupné právo je inštitútom súkromného práva a prostredníctvom neho môže dôjsť k usporiadaniu vlastníckych práv k pozemkom v súvislosti s významnou investíciou, avšak toto právo nemožno vynucovať prostredníctvom orgánov rozhodujúcich o vklade. Podľa názoru žalobkyne je potrebné zodpovedať, aké nároky vyplývajú z porušenia predkupného práva a či je vôbec následkom jeho porušenia absolútna alebo relatívna neplatnosť právneho úkonu.

29. Krajský súd sa podľa názoru žalobkyne napadnutým rozsudkom snaží zastierať zjavné pochybenia v konaní katastrálnych orgánov o proteste prokurátora, keď iba formalisticky posudzuje obsah i účel protestu prokurátora a napadnutých katastrálnych rozhodnutí.

Žalobkyňa uviedla, že z protestu prokurátora, napadnutých katastrálnych rozhodnutí a rozsudku krajského súdu je zrejmé, že katastrálny orgán pri vydaní pôvodného rozhodnutia o povolení vkladu v prospech žalobkyne mal vedomosť o predkupnom práve štátu k dotknutým pozemkom. Žalobkyňa nie je zrejmé, ako potom prokurátor, katastrálne orgány a krajský súd prišli k záveru, že katastrálny orgán toto predkupné právo nevzal pri povolení vkladu do úvahy. Uvedený záver žalobkyňa označila za nesprávny, argumentujúc, že katastrálny orgán podľa jej názoru postupom ktorý zvolil (vydaním rozhodnutia o povolení vkladu), jasne vyjadril svoj právny názor, že existencia predkupného práva štátu k prevádzanému pozemku nemá vplyv na povolenie vkladu vlastníckeho práva k takémuto pozemku.

30. Napadnutý rozsudok sa podľa názoru žalobkyne zakladá na nepreskúmateľných úvahách krajského súdu o predkupnom práve štátu podľa zákona č. 175/1999 Z. z., keď tento nejasne naznačuje, že by malo ísť o obsahovo iné právo, ako napr. predkupné právo spoluvlastníka z dôvodu, že sa zapisuje do katastra nehnuteľností, alebo z dôvodu, že jeho trvanie je ohraničené zákonnou lehotou. Predmetné úvahy označila žalobkyňa za nesprávne, konštatujúc, že predkupné právo štátu má taký istý obsah, ako predkupné právo spoluvlastníka veci, dokonca obe predkupné práva sú zákonné.

31. V závere kasačnej sťažnosti žalobkyňa zdôraznila, že krajský súd v odôvodnení napadnuté rozhodnutia nedal odpoveď na otázku, prečo by predkupné právo štátu podľa zákona č. 175/1999 Z.z. malo byť takou skutočnosťou, na ktorú je katastrálny orgán pri povolení vkladu povinný prihliadať, čo zakladá nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť daného rozhodnutia krajského súdu. Podľa názoru žalobkyne subsumovanie predkupného práva štátu podľa zákona č. 175/1999 Z.z. do takejto kategórie skutkových a právnych skutočností je nesprávne a pokiaľ by správne malo byť, vyžaduje logickú a právnu argumentáciu, ktorá v rozsudku chýba.

3.

32. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 29. novembra 2018, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP zamietol.

33. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti konštatoval, že uvedenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP považuje v danom prípade za nedôvodné, nepreukázateľné a

neaplikovateľné, poukazujúc na skutočnosť, že žalobkyňa nešpecifikovala, v čom mal spočívať nesprávny procesný postup súdu. Nesúhlas žalobkyne s odôvodnením rozsudku nemožno podľa názoru žalovaného subsumovať pod nesprávny procesný postup v zmysle § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

34. K námietke žalobkyne, týkajúcej sa absencie poskytnutia výkladu pojmu „skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu“ v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona zo strany krajského súdu, žalovaný uviedol, že krajský súd nie je výkladovou autoritou, pričom sa zároveň stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý považoval existenciu zákonného predkupného práva štátu za takú skutočnosť, na ktorú bolo potrebné v čase povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliadať. Žalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že v zmysle zákonnej úpravy (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona), ako aj ustálenej súdnej praxe, okresný úrad rozhoduje podľa skutkového stavu existujúceho v čase rozhodovania o povolení vkladu, z čoho vyplýva záver, že nie je významné, či skutočnosti, ktoré bránia povoleniu vkladu, nastali až po uzavretí zmluvy, resp. po začatí vkladového konania.

35. Žalovaný zastáva stanovisko, že napriek tomu, že zákonné predkupné právo štátu neobsahuje špecifickú úpravu obsahu právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným, patrí právo oprávneného subjektu kúpiť vec od povinného subjektu za predpokladu, že povinný chce vec predať, prípadne scudzíť iným spôsobom. Právny úkon, ktorým predávajúci opomenie zákonnú povinnosť ponúknuť predmetnú nehnuteľnosť na predaj štátu, ktorému zo zákona vzniklo predkupné právo, je podľa názoru žalovaného potrebné považovať za nedovolený (absolútne neplatný) právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza.

36. Žalovaný sa v ďalšej časti svojho vyjadrenia venoval diferenciacii medzi relatívnou a absolútnou neplatnosťou právnych úkonov. Za rozlišovacie kritérium absolútnej a relatívnej neplatnosti označil charakter chránených záujmov a ich intenzitu spojenú s primeranosťou aplikácie právnych noriem, ktoré tieto záujmy vyjadrujú. V prípade porušenia, resp. obchádzania zákonného predkupného práva štátu k nehnuteľnostiam, ktorých sa týka vládou osvedčená významná investícia, dochádza k dotknutiu verejného záujmu v nemalom rozsahu. Účelom zákonnej úpravy predkupného práva štátu je verejný záujem na rýchlom, zákonom a hospodárnom usporiadaní vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam, ktorých sa významná investícia týka. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc), pôsobí proti všetkým (erga omnes) a správny orgán na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offio). Absolútna neplatnosť sa považuje za objektívnu kategóriu, ktorá nezávisí od subjektívnych okolností, pričom nie je rozhodujúce, že neplatnosť spôsobila jedna zo zmluvných strán.

37. Vo vzťahu k poukazu žalobkyne na možnosť usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom v súvislosti so strategickou investíciou prostredníctvom inštitútu vyvlastnenia, a to bez ohľadu na osobu vlastníka, žalovaný uviedol, že takýto postup, obchádzajúci oprávneného zo zákonného predkupného práva (štát), odporuje obsahu a účelu zákona č. 175/1999 Z.z. a je rozporný s verejným záujmom na rýchlom a hospodárnom vysporiadaní vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorých sa dotýka vládou osvedčená významná investícia. Aplikáciou žalobkyňou prezentovaných záverov by sa zákonná úprava predkupného práva štátu v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. stala právne bezvýznamná.

38. Žalovaný sa stotožnil taktiež s právnym názorom krajského súdu v otázke povahy predkupného práva štátu v komparácii s predkupným právom spoluvlastníka veci. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že platná právna úprava spája s porušením zákonného predkupného práva spoluvlastníka podľa § 140 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) relatívnu neplatnosť, na rozdiel od zákonného predkupného práva štátu, ktorého porušenie nie je uvedené v taxatívnom výpočte prípadov relatívnej neplatnosti.

39. Žalovaný má za to, že protest prokurátora bol v danej veci podaný oprávneným orgánom, v zákonnej lehote, nevybočoval z zákonného rámca a bol dôvodný.

40. Žalovaný zároveň poukázal na rozdielnosť návrhu/petitu v kasačnej sťažnosti (návrh smerujúci k zmene napadnutého rozsudku tak, že kasačný súd zrušuje rozhodnutia prvostupňového, ako aj druhostupňového správneho orgánu) v porovnaní s petitom vymedzeným v správnej žalobe (návrh na zrušenie výlučne druhostupňového rozhodnutia). V predmetnom kontexte žalovaný uviedol, že žalobkyňou navrhované zrušenie rozhodnutia by bolo nevykonateľné z dôvodu, že na základe viacerých právnych zmien žalobkyňa a ani pôvodný vlastník pozemku- B. N. v konaní V 5936/2015 nie sú naďalej vlastníkami dotknutej nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu nemožno vykonať spätný zápis vlastníckeho práva v prospech pribratého účastníka- B. N., ako pôvodného predávajúceho (s poukazom na § 34 ods. 2 katastrálneho zákona s spojením s § 228 Civilného sporového poriadku). Predmetnú námietku nevykonateľnosti žalovaný vzťahuje aj na odvolacie konanie, keďže v prejednávanej veci došlo k podstatnej zmene skutkového a právneho stavu a teda nie sú dané okolnosti na vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

4.

41. Ku kasačnej sťažnosti žalobkyne sa vyjadrila aj Krajská prokuratúra Nitra (ďalej len „ďalší účastník 1/“) podaním, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 14.12.2018, v ktorom uviedla, že návrh žalovaného (poznámka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky- ďalší účastník 1/ mal zrejme na mysli návrh žalobkyne) na zmenu kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/34/2016-107 zo dňa 22. novembra 2017 považuje za nedôvodný. Ďalší účastník 1/ zastáva stanovisko, že dôvody kasačnej sťažnosti nie sú vymedzené v súlade s § 440 ods. 2 SSP a nie je splnená ani podmienka povinného zastúpenia sťažovateľa pri spísaní kasačnej sťažnosti advokátom, a to napriek poučeniu súdu v napadnutom rozsudku. Nespĺnenie uvedených zákonných podmienok zakladá podľa názoru ďalšieho účastníka 1/ dôvod na odmietnutie kasačnej sťažnosti podľa § 459 písm. d/ a e/ SSP.

42. V podanom vyjadrení ďalší účastník 1/ uviedol, že žalobkyňa v kasačnej sťažnosti nevymedzila dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP konkrétnym porušením práva na spravodlivý proces, ku ktorému malo postupom krajského súdu dôjsť. Ďalší účastník 1/ zastáva názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu je jasný, zrozumiteľný a riadne odôvodnený, pričom krajský súd poskytol odpoveď na všetky rozhodujúce právne otázky.

43. Žalobkyňa podľa názoru ďalšieho účastníka 1/ nevymedzila v súlade s ustanovením § 440 ods. 2 SSP ani dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, keď neuviedla právne posúdenie veci, ktoré považuje za nesprávne a taktiež nešpecifikovala, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

44. Ďalší účastník 1/ sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že správny orgán je pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povinný prihliadať na existenciu predkupného práva štátu a toto právo posudzovať ako skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu. Zákonné predkupné právo podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. predstavuje osobitný prípad obmedzenia dispozičného oprávnenia prevodcu. Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné považovať za chybný názor žalobkyne, podľa ktorého nemožno prihliadať na predkupné právo, ktoré vzniklo až po uzatvorení zmluvy. Uzatvorením zmluvy o prevode nehnuteľnosti síce zmluva v zásade nadobúda účinnosť, avšak k samotnému prevodu vlastníctva dochádza až vkladom do katastra na základe právoplatného rozhodnutia orgánu katastra o povolení vkladu. Stotožnenie sa s názorom žalobkyne by pri súčasnej absencii lehoty na podanie návrhu na vklad by znamenalo napríklad aj absurdnú povinnosť zavkladať zmluvu uzatretú za platnosti obvyčajového práva, bez ohľadu na následné právne zmeny.

45. K námietke žalobkyne týkajúcej sa porušenia zásady rovnosti ďalší účastník 1/ uviedol, že z konania o proteste prokurátora, ani z celého súdneho konania a ani z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by došlo k porušeniu zásady rovnosti. Štát vystupoval v konaní ako právnická osoba, nie ako subjekt verejného práva, pričom si nevynucoval svoju vôľu ukončiť zmluvný vzťah žalobkyne mocenskými prostriedkami. Ďalší účastník 1/ konštatoval, že účastníci správneho konania, ako aj účastníci súdneho konania mali rovnaké postavenie pri aplikácii hmotných i procesných predpisov v zmysle čl. 12 ods. 1

Ústavy SR.

46. V závere svojho vyjadrenia ďalší účastník 1/ namietal, že žalobkyňa nebola pri spísaní kasačnej sťažnosti zastúpená advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP, keďže obchodná spoločnosť Advokátska kancelária LawService, s.r.o., zastupujúca žalobkyňu pri podaní kasačnej sťažnosti, nie je advokátom v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“).

5.

47. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

48. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

49. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

50. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dňa 22. júla 2015 bol Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru, konajúcemu v postavení správneho orgánu prvého stupňa, doručený návrh zo dňa 20. júla 2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy č. 2015/7/20/Draž/1541-2 zo dňa 20. júla 2015, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015, uzavretej medzi predávajúcim - B. N. a kupujúcou - žalobkyňou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území M. a zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra E KN, parc. č. 1541/2, orná pôda vo výmere 1.575 m² vo vlastníctve predávajúceho v podiele 1/2. Konanie sa viedlo pod sp. zn. V 5936/2015.

51. V konaní nebolo sporné, že vláda Slovenskej republiky uznesením č. 401/2015 zo dňa 8. júla 2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Výbudovanie strategického parku“, ktoré bolo doplnené uznesením vlády č. 413/2015 zo dňa 21. júla 2015. Stavba mala byť podľa uznesenia vlády umiestnená aj v katastrálnom území M.

52. Správne orgánu prvého stupňa bola dňa 22. júla 2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20. júla 2015 o zápis predkupného práva štátu, prílohou ktorej bolo osvedčenie č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13. júla 2015 o tom, že stavba „Výbudovanie strategického parku“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. V osvedčení bolo uvedené, že pozemky na realizáciu významnej investície o celkovej výmere 7.329.253 m² sa nachádzajú v katastrálnom území Č., M., Z., T., F. B. T., z toho pozemky v katastrálnom území M. sú vo výmere 2.255.622 m².

53. Dňa 6. augusta 2015 bola správne orgánu prvého stupňa doručená ďalšia žiadosť Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2015-1000-37428 zo dňa 5. augusta 2015 o zápis predkupného práva štátu. Prílohu uvedenej žiadosti tvoril zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva štátu a overená kópia osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR č. 20801/2015-1000-35613, schváleného uznesením vlády SR č. 413/2015 zo dňa 21. júla 2015. Z predmetnej žiadosti o zápis predkupného práva štátu a z pripojených listín vyplýva, že vláda SR

uznesením č. 413/2015 zo dňa 21. júla 2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii, pričom prílohu č. 1 tohto osvedčenia tvorí zoznam pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území Č., T., T., Z., F. B. M. (medzi ktorými je uvedená aj parcela registra E, parc. č. 1541/2 - orná pôda vo výmere 1.575 m² v katastrálnom území M.).

54. Správny orgán prvého stupňa po predchádzajúcom dvojnásobnom prerušení konania (rozhodnutím zo dňa 14. augusta 2015 a zo dňa 24. augusta 2015 z dôvodov špecifikovaných v predmetných rozhodnutiach) vydal rozhodnutie č. V 5936/15-11 zo dňa 26. augusta 2015, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie označenej nehnuteľnosti v prospech žalobkyne na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20. júla 2015, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 24. augusta 2015.

55. Proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa č. V 5936/15-11 zo dňa 26. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra na Okresnom úrade Nitra, katastrálny odbor protest č. Pd 247/15/4403-2 zo dňa 15. októbra 2015, s návrhom na jeho zrušenie z dôvodu, že správny orgán prvého stupňa neprihliadol na existenciu zákonného predkupného práva štátu, ktorá skutočnosť má vplyv na povolenie vkladu. Správny orgán podľa protestu prokurátora nezistil presne a úplne skutočný stav veci vo vzťahu k existencii zákonného predkupného práva štátu, ktoré bolo účastníkmi zmluvy obídené, čo spôsobilo absolútnu neplatnosť dotknutej kúpnej zmluvy

56. Následne správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. UP 53/2015-8 zo dňa 2. novembra 2015 vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 15. novembra 2015 a rozhodnutie č. V 5936/15-11 zo dňa 26. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Dňa 13. novembra 2015 správny orgán prvého stupňa prípisom č. UP 53/2015-10 opravil svoje rozhodnutie č. UP 53/2015-8 zo dňa 02. novembra 2015 tak, že v celom texte tohto rozhodnutia vypustil nesprávne znenie „Poľnohospodárska Pôda s.r.o. Bratislava“ a nahradil ho správnym znením „S. Z.“.

57. Proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa- Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 53/2015-8 zo dňa 02. novembra 2015 podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, rozhodnutím č. UPO 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016 tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 02. novembra 2015 ako vecne správne potvrdil.

6.

58. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobkyne je rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/34/2016-107 zo dňa 22. novembra 2017, ktorým zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. UPO 14/2015-4/To OU-NR-OOP-2016/003404-4 k: Pd 247/15/4403-2 V 5936/2015 zo dňa 14. januára 2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z pohľadu, či kasačné námietky žalobkyne sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

59. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

60. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobkyne vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného

administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

61. Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci pred krajským súdom bola zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, vydaných na základe protestu prokurátora.

62. Protest prokurátora je právnym prostriedkom, ktorým vykonáva prokurátor dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Podaním protestu prokurátora vzniká právny vzťah medzi správnym orgánom a prokurátorom. Jeho základným obsahom je právo prokurátora žiadať vybavenie protestu a povinnosť správneho orgánu rozhodnúť o proteste prokurátora. Od podania protestu až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom, keď podanie protestu nie je závislé na vôli účastníka konania, a to ani vtedy, ak naň dal podnet. Ak správny orgán, ktorý rozhodnutie vydal, protestu prokurátora vyhovie, ide o špeciálny prípad autoremedúry, nevyžadujúci súhlas účastníkov konania. Účastník konania má zákonné právo podať proti rozhodnutiu o proteste prokurátora riadny opravný prostriedok, v ktorom ale nie je možné napadnúť rozhodnutie vydané v správnom konaní o základnej veci. Odvolanie sa pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť. To v zásade platí aj pre súdne preskúmvacie konanie, pričom súd skúma najmä to, či protest prokurátora bol podaný oprávneným subjektom, či bol podaný v zákonom stanovenej lehote a či dôvody v ňom uvedené nevybočujú z rámca zákona. Tým je vymedzená úloha správneho súdu v preskúmvacom konaní, v rámci ktorého nie je oprávnený riešiť otázku zákonnosti rozhodnutia napadnutého protestom prokurátora z hľadiska jeho obsahu.

63. Inštitút protestu prokurátora ako osobitný prostriedok slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí, teda na odstraňovanie nesúlady medzi ustanoveniami zákona a určitým rozhodnutím. V konaní o proteste prokurátora sa nerozhoduje o právach, zákonom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb, právnických osôb a štátu, ale len o tom, či všeobecne záväzným právnym predpisom, opatrením alebo rozhodnutím orgánu verejnej správy bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Keďže predmetom kasačnej sťažnosti je rozhodnutie o proteste prokurátora, kasačná sťažnosť sa pripúšťa len v otázke, či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť.

64. V konaní pred krajským súdom zostalo sporným, či dôvody uvedené v proteste prokurátora nevybočujú z rámca zákona, teda či sa protestu prokurátora malo alebo nemalo vyhovieť.

65. Konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (§ 31 ods. 3 katastrálneho zákona).

66. Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k pozemku do katastra nehnuteľností na základe zmluvy v predmetnom prípade bolo splnenie podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, v zmysle ktorého okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

67. Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný

vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

68. Účelom konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je kontrola dodržania zákonných podmienok pri nakladaní s nehnuteľnosťami. Zjednodušene možno povedať, že okresný úrad má vo vkladovom konaní skúmať platnosť zmluvy, zmluvnú voľnosť a oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou. Nakoľko je okresný úrad povinný zistiť presne a úplne skutkový stav veci, prihliada aj na iné skutkové a právne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na povolenie vkladu.

69. Okresný úrad posudzuje uvedené skutočnosti ku dňu vydania rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že okresný úrad má skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

70. Prioritným cieľom právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 175/1999 Z. z. je prispieť k zjednodušeniu usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a upraviť postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 175/1999 Z. z. je navrhovaný zákon „...opatrením, ktoré by malo uľahčiť veľké investície do hospodárstva Slovenskej republiky. Jeho základným cieľom je urobiť prechodným majetkovoprávne vyporiadanie pozemkov a stavieb na prípravu výstavby výrobných kapacít, ktoré sú významné z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky. Ukázalo sa totiž, že nevyhnutné majetkovoprávne vyporiadanie pozemkov a stavieb nedovoľuje v rozumnom čase pripraviť a realizovať rozsiahle stavby. Bráni tomu stav evidencie práv k nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností a zdĺhavé konania na katastrálnych úradoch a na súdoch. Dôsledkom toho je, že to odrádza najmä zahraničných investorov, ktorí zamýšľané veľké investície umiestňujú v iných krajinách.“

71. Zo znenia § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. vyplýva, že na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapisuje do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám. V uvedenom prípade predkupné právo štátu vzniká priamo zo zákona dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou, čo bolo v prejednávanej veci dňa 8. júla 2015. V dôvodovej správe k zákonu č. 154/2015 Z. z. sa uvádza, že predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. sa do katastra nehnuteľností zapisuje formou záznamu.

72. Vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva vo všeobecnosti a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky (viď § 1 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 154/2015 Z. z.), dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja prednostne ponúknuť tieto pozemky na kúpu štátu. Iba takýto výklad § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. môže byť v súlade s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z.

73. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danom prípade nenastala absolútna neplatnosť právneho úkonu - predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, pretože podmienky platnosti sa skúmajú vždy ku dňu uzavretia zmluvy. V čase uzavretia zmluvy neexistovala právna úprava brániaca realizácii predmetu zmluvy. Táto situácia nastala dodatočne, po uzavretí zmluvy, ale ešte v čase pred rozhodnutím o vklade. Podľa § 31 ods. 1 druhá veta katastrálneho zákona „Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu“. Správny orgán musí rešpektovať platný a účinný právny stav vyplývajúci z právnych predpisov, ktoré nadobudnú účinnosť k času jeho rozhodovania, a ktoré nepravou retroaktivitou zasahujú do právneho vzťahu. Správny orgán musí rešpektovať právny stav vyplývajúci z verejnoprávnych predpisov.

74. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedenú situáciu hodnotí ako dodatočnú právnu nemožnosť plnenia, ktorá objektívne nastala ešte pred rozhodnutím o vklade. Záonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravnej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona povinný prihliadať. Správny orgán bol povinný skúmať, či bol rešpektovaný § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., teda či bola predmetná nehnuteľnosť prednostne ponúknutá štátu.

75. Neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného z tohto predkupného práva pri zamýšľanom prevode dotknutej nehnuteľnosti, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. a porušením § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu. Okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy až do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

76. Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dôvody uvedené v proteste prokurátora sú súladné so zákonom, a preto rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým podanému protestu prokurátora vyhovel, potvrdené rozhodnutím žalovaného, tvoriacim predmet súdneho prieskumu v konaní pred krajským súdom, bolo vydané v súlade so zákonom.

77. Zásada rovnosti účastníkov konania je zakotvená v Ústave Slovenskej republiky a je spojená s rovnosťou všetkých občanov pred zákonom. Táto zásada platí v plnom rozsahu aj v správnom konaní a znamená, že všetci účastníci správneho konania majú rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňujú a plnia za rovnakých podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorého z nich. Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, keď porušenie zásady rovnosti odvodzuje iba zo skutočnosti, že v preskúmvanej veci je oprávneným z predkupného práva štát a že konajúci správny orgán vyhovel protestu prokurátora, navyše keď tento protest, ako už bolo vyššie konštatované Najvyšším súdom Slovenskej republiky, nevybočuje z rámca zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že žalobkyňa v kasačnej sťažnosti neuviedla také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné jej námietku o porušení zásady rovnosti v preskúmvanom správnom konaní považovať za dôvodnú.

78. V závere Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu ďalšieho účastníka 1/, podľa ktorého nebola v prejednávanej veci splnená podmienka obligatórneho právneho zastúpenia žalobkyne advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP, nakoľko obchodná spoločnosť Advokátska kancelária LawService, s.r.o., zastupujúca žalobkyňu pri podaní kasačnej sťažnosti, nie je advokátom v zmysle § 2 ods. 1 zákona o advokácii.

79. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uviedol, že vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o advokácii, advokát môže vykonávať advokáciu viacerými spôsobmi, a to buď samostatne, v združení spolu s inými advokátmi, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti, ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, pričom k najčastejším sa vyskytujúcim formám patrí práve výkon advokácie ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Pokiaľ advokát vykonáva svoje povolanie v rámci obchodnej spoločnosti, a teda aj v rámci spoločnosti s ručením obmedzeným tak, ako je tomu v danom prípade, je splnomocneným zástupcom účastníka konania táto obchodná spoločnosť. Obchodná spoločnosť, zriadená podľa zákona o advokácii na účely výkonu advokácie, zapísaná do zoznamu vedeného Slovenskou advokátskou komorou, sa považuje za advokáta a vzťahujú sa na ňu primerane všetky ustanovenia Správneho súdneho poriadku o advokátoch, vrátane ustanovenia § 449 SSP.

80. Z vyššie uvedených dôvodov možno konštatovať, že žalobkyňa, zastúpená v konaní o kasačnej sťažnosti, vrátane jej spísania, obchodnou spoločnosťou LawService, s.r.o., zapísanou v zozname spoločností s ručením obmedzeným, vedenom Slovenskou advokátskou komorou, splnila podmienku povinného právneho zastúpenia advokátom ustanovenú v §449 ods. 1 SSP.

81. Vzhľadom na skutočnosť, že v rozsahu žalobkyňou vymedzených námietok nebolo preukázané pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení zo strany Krajského súdu v Nitre, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná a preto ju postupom podľa § 461 SSP zamietol.

7.

82. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni, ktorá v kasačnom konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalším účastníkom kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.